

ΤΟ ΚΘ' ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΓΚΥΠΡΙΑΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Στίς 11 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε στήν αίθουσα τῆς Δημοσιογραφικῆς Ἐστίας στή Λευκωσία τό ΚΘ' Θεολογικό Συνέδριο τῆς Παγκύπριας Ἔνωσης Ἑλλήνων Θεολόγων μέ θέμα «Βιοεπιστῆμες: Λόγος καὶ ἀντίλογος».

Στό Συνέδριο ἔκαμαν εἰσηγήσεις ὁ Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος μέ θέμα «Ὀρθόδοξη Βιοηθική: Ἀναγκαιότητα καὶ ἴδιωματα», ὁ Δρ Νικόλαος Κόϊος μέ θέμα «Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς: Ἡ ὀρθόδοξη ἀποψη» καὶ ὁ Δρ Ἰωάννης Μπέκος μέ θέμα «Ἐύθανασία ἡ κατά “προαίρεσιν” θάνατος; Μιά κριτική τῆς κυρίαρχης βιοηθικῆς».

Τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου κήρυξε ὁ Μητροπολίτης Πάφου κ. Χρυσόστομος, Προεδρεύων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἔκκλησίας μας, μέ τήν ἀκόλουθη προσφώνηση:

«Ἀποδέχτηκα μέ ἴδιαίτερη χαρά τήν πρόταση τῆς Παγκύπριας Ἔνωσης Ἑλλήνων Θεολόγων γιά νά κηρύξω τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Θεολογικοῦ αὐτοῦ Συνεδρίου. Ἡ χαρά μου εἶναι πράγματι πολύ μεγάλη, γιατί τό θέμα τοῦ Συνεδρίου «Βιοεπιστῆμες: Λόγος καὶ ἀντίλογος» δείχνει πώς οἱ Θεολόγοι μας εὐαισθητοποιοῦνται στίς σύγχρονες ἐκφάνσεις τῆς Ἔπιστήμης καὶ τῆς Τεχνολογίας καὶ ἀναζητοῦν ἀπαντήσεις σέ καινούργια ἐρωτήματα πού τώρα ἀναφύονται. Ἀν λάβει κανείς ύπόψη ὅτι αὐτό τόν καιρό στήν Κύπρο οἱ Θεολόγοι ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν πολλά ἄλλα προβλήματα πού σχετίζονται μέ τήν «περίφημη» ἐκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ὅπως εἶναι τό φιλοσοφικό καὶ ἀξιολογικό ὑπόβαθρο τῆς Παιδείας μας, ἡ ἐπιχειρούμενη μείωση τῶν ὥρῶν διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν

Θρησκευτικῶν καί ἄλλα, τότε ἡ ἐπιλογή τοῦ θέματος τοῦ Συνεδρίου τους ἀποκτᾶ ἴδιαίτερη σημασία.

Οἱ Βιοεπιστῆμες, δηλ. οἱ κλάδοι τῆς Ἐπιστήμης, πού ἔχουν ώς ὀντικείμενο ἔρευνας τὸ φαινόμενο τῆς ζωῆς, ἀπό τὸ κύτταρο καὶ τοὺς μικροοργανισμούς μέχρι τὰ ζῶα καὶ τὸν ἕνθρωπο, καθώς καὶ ἡ ὀντίστοιχη Βιοτεχνολογία, ἔχουν σημειώσει τεράστια ἀνάπτυξη στίς τελευταῖς δεκαετίες. Τά ἐπιτεύγματά τους εἶναι πολλά καὶ μερικά ἀπό αὐτά (ὅπως οἱ μεταμοσχεύσεις ὄργάνων καὶ ἡ τεχνητή γονιμοποίηση) ἐφαρμόζονται ἥδη καὶ στήν ἴδιαίτερη πατρίδα μας. Ἀλλά καὶ πολλοί ὅροι, ὅπως κλωνοποίηση, γενετικῶς μεταλλαγμένα τρόφιμα, γονιδιακή θεραπεία, ἔγιναν οἰκεῖοι στό σημερινό μέσο ἄνθρωπο.

Πολλά ἀπό τά ἐπιτεύγματα τῶν Βιοεπιστημῶν κρίνονται ἀπό τὸν μέσον ἄνθρωπον ώς εὐεργετικά γιά τὴν ζωή του. "Ἐτσι μέ τίς μεταμοσχεύσεις ὄργάνων σώζονται ζωές καὶ παρέχεται ἡ δυνατότητα ἐπιβίωσης σὲ ἄνθρώπους πού ἀντιμετωπίζουν προβλήματα μέ ζωτικά ὄργανά τους. Ἡ τεχνητή γονιμοποίηση ἐπιτρέπει στά ἀτεκνα ζευγάρια νά ἀποκτήσουν ἀπογόνους. Ἡ γενετική μηχανική μέ τήν ἐπέμβαση στά ἄνθρωπινα γονίδια ἐπαγγέλλεται τήν πρόβλεψη καὶ θεραπεία ἀσθενειῶν κ.λ.π.

‘Υπάρχουν, ὅμως, καὶ περιπτώσεις, στίς ὅποιες δέν κρίνεται ἀπό ὅλους ἐπωφελής, ἡ τουλάχιστον δέν στερεῖται διλημάτων, ἡ ἐφαρμογή τῶν νέων ἐφευρέσεων, ὅπως ἀντιληφθήκαμε τὸν τελευταῖο καιρό μέ τίς συζητήσεις γύρω ἀπό τὸ θέμα τῆς κλωνοποίησης.

‘Ακόμα σέ δρισμένους ἄλλους τομεῖς, στούς ὅποιους τά πράγματα ἄλλαξαν ριζικά τά τελευταῖα χρόνια, ὅχι μόνο ὁ θρησκευόμενος, ἀλλά καὶ ὁ μέσος ἄνθρωπος τῆς κοινωνίας μας ἐκφράζει ἀντιρρήσεις. Τέτοιοι τομεῖς, ὅπως παρακολουθοῦμε ὅλοι ἀπό τά Μ.Μ.Ε., εἶναι π.χ. ὁ τομέας τῶν ἀμβλώσεων, καὶ ὁ τομέας τῆς εὐθανασίας, τῆς ἰατρικῶς δηλαδή ἐπικουρούμενης αὐτοκτονίας ἡ δολοφονίας πασχόντων ἄνθρωπων, μέ προηγμένα μέσα, μέ τό πρόσχημα τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπό τό σωματικό πόνο.

Μά καὶ στίς περιπτώσεις τῶν ἐπιστημονικῶν ἐπιτευγμάτων

πού κρίνονται ώς ἐπωφελῆ, ἐλλοχεύει πάντα ὁ κίνδυνος τῆς κατάχρηστης ἡ τῆς παράχρηστης. Ἀν σέ καθετί χρειάζεται μέτρο καί διάκριση, κρίση καί κριτήρια, γιά τό τί εἶναι καλό καί τί κακό, ποῦ τελειώνει τό ἔνα καί ποῦ ἀρχίζει τό ἄλλο, πολύ περισσότερο ἵσχυουν αὐτά γιά τόν εύαίσθητο τομέα τῶν Βιοεπιστημῶν καί τῆς Βιοτεχνολογίας. Ἐξάλλου ἵσχυει πάντα ὁ ἀφορισμός τοῦ ἅγιου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: «Τό καλόν οὐ καλόν, ὅταν μή καλῶς γένηται».

Εἶναι ἀκριβῶς αὐτές οἱ ἀπορίες καί τά διλήμματα τῶν ἀνθρώπων πού ὁδήγησαν καί στήν ἐμφάνιση τῆς Βιοηθικῆς. Ἡ Βιοηθική καλεῖται νά ύποδείξει τά δρια ἀνάμεσα στίς θετικές καί ἀρνητικές συνέπειες τῶν Βιοεπιστημῶν καί τῆς Βιοτεχνολογίας στή ζωή μας, νά προβάλει κριτήρια ἐπιλογῆς πορείας μέσα ἀπό τούς πολλούς καί ποικίλους δρόμους πού διανοίγονται καί νά δημιουργήσει ἀντιστάσεις στή συνεχῶς αὔξανόμενη πίεση γιά ἐφαρμογή στή ζωή τῶν ἀνθρώπων τῶν ὅποιωνδήποτε νέων ἐφευρέσεων ἡ ἀνακαλύψεων. Γιά μᾶς τούς Χριστιανούς, βέβαια, ἡ Βιοηθική πρέπει νά λαμβάνει πάντα ὑπόψη τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐχουν, λοιπόν, οἱ Βιοεπιστῆμες νά προτείνουν θετικά καί ὀφέλιμα στή ζωή μας, παρουσιάζουν ὅμως καί μίαν ἄλλην ὄψη, δημιουργοῦν διλήμματα, ὑπάρχει, ὅπως πολύ ὀρθά λέει καί ὁ τίτλος τοῦ Συνεδρίου, «λόγος καί ἀντίλογος».

Ο περασμένος αἰώνας, ὁ 20ός, πού μᾶς ἔφυγε πρίν ἀπό λίγα χρόνια, χαρακτηρίστηκε ἀπό πολλούς ώς ὁ αἰώνας τῆς διάσπαστης τοῦ ἀτόμου καί ἀπό ἄλλους ώς ὁ αἰώνας τῶν πλαστικῶν. Ἐμφανίστηκαν καί τότε διλήμματα πού ἀφοροῦν στήν τεράστια δύναμη, πού μποροῦσε νά διαχειριστεῖ ὁ «πεπτωκώς» ἀνθρωπος μέ τό ἐλλειμματικό ἥθος ἡ μέ τήν ἐπιβάρυνση τοῦ περιβάλλοντος μέ μή διασπώμενα σώματα (τά πλαστικά, ώς γωστόν, σάν ἄλλος ἀφορισμένος, δέν διαλύονται σέ κανένα τάφον). Τά διλήμματα, ὅμως, δέν ἀφορούσαν σ' ὄλους (δέν διαχειρίζονταν ὄλοι πυρηνική ἐνέργεια) οὔτε κι ἡταν τόσο θεμελιακά γιά τή ζωή τους. Ο 21ος αἰώνας προοιωνίζεται νάναι ὁ αἰώνας τῶν Βιοεπιστημῶν. Κι αὐτές θά προκαλέσουν διλήμματα σ' ὄλους καί θάναι διλήμματα θεμελιακά γιά τήν ὑπαρξη καί

τήν ίσορροπία τῶν ἀνθρώπων. Χρειάζεται ἐπομένως πολλή προσοχή καὶ φόβος Θεοῦ τόσο στήν ἀποδοχή καὶ χρήση τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Βιοεπιστημῶν, ὅσο καὶ κυρίως στήν καθοδήγηση ἄλλων.

Δέν εἶναι εὔκολο στόν κάθε ἀνθρωπο, ὅσο πιστός κι ἂν εἴναι αὐτός, νά βρεῖ χωρίς χειραγωγία, μέσα στήν Ἀγία Γραφή, ἀπαντήσεις στά ἔρωτήματα πού δημιούργησαν οἱ νέες καὶ πρωτόγονωρες ἐφευρέσεις τοῦ καιροῦ μας. Στήν Ἀγία Γραφή βρίσκουμε σέ γενικές καὶ ἀναλοιώτες ἀρχές τό θέλημα τοῦ Θεοῦ πού παραμένει τό ἵδιο ἀπό τότε πού δημιουργήθηκε ὁ κόσμος καὶ θά ἔξακολουθήσει νά μένει ἔτσι γιά πάντα. Δική μας ἐπίπονη δουλειά, τῶν Θεολόγων καὶ τῶν κληρικῶν, εἴναι νά ἔγκυψουμε στήν Ἀγία Γραφή καὶ μέ προσευχή καὶ μελέτη νά βροῦμε, μέ βάση τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπαντήσεις στά φλέγοντα ἔρωτήματα τῆς ἐποχῆς μας.

Ίδιαίτερα στίς μέρες μας πού οἱ ἀνακαλύψεις στόν τομέα τῶν Βιοεπιστημῶν καὶ οἱ ἐφευρέσεις στό πεδίο τῆς Βιοτεχνολογίας πολλαπλασιάζονται ταχύτατα, μέ ἀποτέλεσμα πολλοί νά μή προλαμβαίνουν, ὅχι νά ἔχοικειωθοῦν μέ αὐτές, ἀλλ' οὕτε κᾶν νά τίς ἀπαριθμήσουν, καθίσταται ἀναγκαῖος καὶ ἀπαραίτητος ὁ καθοδηγητικός ρόλος τῶν Ὁρθοδόξων Θεολόγων. Είναι γι' αὐτό πού προσλαμβάνει ίδιαίτερη σημασία τό σημερινό Συνέδριο σας, ἀγαπητοί Θεολόγοι.

‘Ως Ἱερά Σύνοδος μετέχουμε στήν «Διαρθόδοξον Ἐπιτροπήν διά θέματα Βιοηθικῆς» διά Συνοδικοῦ Μέλους, γι' αὐτό καὶ θά ἀναμένουμε μέ πολύ ἐνδιαφέρον τά πορίσματα τοῦ Συνεδρίου σας. Σ' αὐτά θά στηριχτοῦμε γιά νά διαφωτίσουμε κι ἐμεῖς μέ τή σειρά μας τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ. Μ' αὐτές τίς σκέψεις καὶ καλωσορίζοντας στήν Κύπρο τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο, καθώς καὶ τούς ἄλλους διακεκριμένους εἰσηγητές, κηρύσσω τήν ἔναρξη τῶν ἔργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς ΠΕΕΘ καὶ εὔχομαι κάθε ἐπιτυχία σ' αὐτό».